

handling, med Undtagelse, som sagt, af det ærede Medlem. Banens Historie er jo lang. Forslaget om den er blevet prøvet adskillige Gange. Først forelaa der i den jydsk Jernbanekommissions Betænkning, saa vidt jeg husker af 1898, et af Kommissionen tiltraadt Forslag om en Bane Silkeborg—Funder—Bramminge. Dernæst har den store Jernbanekommission ogsaa udtalt sig enstemmig for, at Banen skulde gaa til Bramminge, og nu til sidst har jo den højtærede Minister foreslaaet Banen Silkeborg—Funder—Bramminge. Deri ser jeg et Vidnesbyrd om, at der kan være Haab om, ja endog saa stærk Sandsynlighed for, at Banen vil blive gennemført i den foreslaaede Retning.

Jeg skal nu tillade mig at anføre nogle Grunde for, at jeg slutter mig til denne Baneretning, der har vundet saa stor Tilslutning. Jeg saa et Kort forleden Dag angaaende den projekterede Bane fra Funder til Bramminge eller Esbjerg. Naar jeg trækker den Linie, som det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) talte om, fra Grindsted ned til Esbjerg, fremgaar det tydeligt, at Banen vilde komme til at løbe parallelt med den vestjydske Bane, og at den som Følge deraf vil blive en stor Konkurrent til denne. Men det, som jeg anser for afgørende i saa Henseende, er den Nytte, Banen skal gøre som Oplandsbane, og der tilfredsstiller den, hvis den skal gaa til Esbjerg, rigtignok ikke de Krav, der kunne stilles til den. Jeg har liggende for mig en hel Række Andragender, som ere komne fra forskellige Sogne Nord for Bramminge, nemlig Starup, Faaborg, Aastrup og Vejrup Sogne, de 3 første ligge i Esbjergkredsen, og uagtet Banen vil komme til at gaa nær om forbi dem, ønske de lige godt, at Banen skal gaa til Bramminge, fordi de slutte sig til den almindelige Opfattelse, at det er den Retning, den nødvendigvis maa gaa i.

Dernæst kunde jeg have Lyst til at omtale nogle andre Forhold, som ogsaa gøre sig gældende, naar der er Tale om at flytte Brammingebanen; det er Forhold, som ikke have været nærmere omtalte her, men som dog ere strejfede af det ærede Medlem for Bræstrup (Laust Jensen). Som ærede Medlemmer vide, er der jo ydet et Tilskud af 60,000 Kr. til Støtte for Transport af Mergel til de Egne, som ikke selv have Mergel, og som bekendt ligger der et stort Mergelleje ude ved Vedsted, Sønden for Ribe, hvorfra der afsendes og er afsendt ret betydelige Kvanta Mergel til de

mergelfattige Egne. I 1901—07 var Prisen pr. Vognladning à 20,000 Pd. henholdsvis 18, 16, 14, 12, 13, 14 og 14 Kr. paa Leveringsstationen, saa ærede Medlemmer ville nok kunne forstaa, hvilken Betydning det vilde faa for den Egn, der ligger Nord for Bramminge — jeg skal ikke nævne alle de Sogne der —, og som ere meget fattige paa Mergel. Som jeg nævnedes før, har det været omtalt udførligt af det ærede Medlem for Bræstrup, hvilken mægtig Betydning det vilde have, om de kunde faa Adgang til de store og rige Mergellejer.

Dernæst kunde jeg have Lyst til at gøre et Par Bemærkninger om Eksporten fra Tyskland. Det ærede Medlem for Esbjerg var ogsaa inde derpaa og nævnedes, saa vidt jeg husker, at det var 36,000 Tons, der blev transporteret ad den vestslesvigske Bane, og hvoraf Halvdelen, saa vidt jeg har forstaaet det, kom fra Tyskland. Det er ogsaa et Forhold, jeg jævnlig har lagt Mærke til, at der kommer hele Tog fra Tyskland med Kul, som føres Nord paa; det er altsaa givet, at naar Banen førtes direkte fra Bramminge til Grindsted, vilde der blive en stor Eksport ad denne Bane fra Tyskland, navnlig af Kul og andre Ting. Dernæst skal jeg omtale Eksporten til Tyskland. Der tror jeg ogsaa, at denne Bane vilde veje meget i Vægtskaalen. Det er rigtigt nok, som det ærede Medlem ogsaa berørte, at Eksporten til Tyskland for Øjeblikket ikke er stor; men jeg tænker, at ærede Medlemmer i denne Sal ønske og haabe, at de Foranstaltninger, som vi Grænseboere især kende rigtig godt — Karantæne- og Toldforanstaltninger —, en Gang maa falde bort. Vi Grænseboere, som se den store Difference mellem Priserne paa den ene Side og paa den anden Side af Grænsen, nære især et levende Ønske om, at de Forhold en Gang maa forandre sig, og det er ogsaa mit Haab og min Tro, at det vil ske. Selv om Tyskland er det Land i Verden, som er mest protektionistisk, tror jeg ikke, at denne Fordyrelse af Livsfornødenhederne vil kunne holde sig i Længden, og der vil sikkert før eller senere ske Forandringer paa det Omraade. Det er da givet, at vor Eksport af Kød i Særdeleshed vil være henvist til det tyske Marked, idet det er godtgjort, at der ere Priserne højest. Og vi bygge jo nu ikke Baner for faa Aar, men for en Tid, der ligger langt frem; vi mene som Følge deraf, at Banen vil faa størst Betydning i saa